

UDENRIGSMINISTERIET

EUU alm del –
spørgsmål 38 af 25. februar
2013 fra Folketingets
Europaudvalg til
europaministeren.

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for antallet af delegerede retsakter i forslag fra Kommissionen siden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, samt om der er en tendens til, at antallet og omfanget af delegerede retsakter i hvert forslag er stigende? Ministeren bedes også give sin vurdering af, om de delegerede retsakter er fortrinsvis af teknisk eller indholdsmæssig karakter?

Svar:

Regeringen råderikke over en samlet oversigt over antallet af delegerede retsakter i forslag fra Kommissionen. De enkelte forslag fra Kommissionen behandles af relevante ressortministerier. Derfor er det heller ikke muligt at vurdere, om der er en tendens til at antallet og omfanget af delegerede retsakter er stigende i de enkelte forslag, eller om de delegerede retsakter er fortrinsvis af teknisk eller indholdsmæssig karakter. Der henvises imidlertid til den i februar 2011 vedtagne procedure for inddragelse af Folketingets Europaudvalg i forbindelse med delegerede retsakter. Proceduren for delegerede retsakter lægger sig op af praksis for komitésager, således at Europaudvalget orienteres skriftligt om væsentlige delegerede retsakter, mens forslag i sager af større rækkevidde forelægges til forhandlingsoplæg.

Det kan endvidere bemærkes, at delegerede retsakter defineres i EUF-traktatens artikel 290 ud fra deres anvendelsesområde og deres virkning, som ”almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt”. Det er de to lovgivere (Rådet og Europa-Parlamentet), der i basisretsakten fastlægger hjemlen til udstedelse af delegerede retsakter.